

[Glistrup.]

heder skal vi have knækket denne fremskridtsbevægelse på den ene eller på den anden måde.

Hr. Ninn-Hansen sagde, der ikke var en politiker, ikke en minister, der var med til at træffe afgørelserne om denne retsforfølgning. Det er rigtigt, der var ikke én politiker, ikke én minister, der var 3 politikere og 3 ministre, som den 16. marts 1972 traf afgørelsen om, at denne sag skulle starte. Det ville nok være rigtigt, om man fandt frem til, at der herefter var mindst 90 folketingsmedlemmer, som viste fornøden courage til her i juni måned 1974 at sige: nu har denne komedie, der indledtes med finansminister Poul Møllers indsats i februar 1971 og fortsatte med de 3 ministres indsats den 16. marts 1972, varet længe nok, nu må det være meningen, at de politiske meninger skal brydes og afgøres her i dette folketing, og nu kunne den derfor standses.

Min taletid er udløbet, så jeg kan kun igen anbefale, at man stemmer ja til dagsordenen og, hvis dagsordenen forkastes, nej til imunitetsophævelsen.

Lindholt (FP):

Hr. Erhard Jakobsen sagde, at folketingets medlemmer ikke burde finde sig i, at fremskridtspartiets folk foreholdt det øvrige folketing, at man ikke havde sat sig tilstrækkeligt ind i denne sag. At det ikke er sket, turde hr. Ninn-Hansens tale være et bevis på. Derfor må det være rimeligt, at vi prøver på at få de øvrige folketingsmedlemmer til at sætte sig grundigt ind i så alvorlig en sag, som denne er, og det må de finde sig i.

Med hensyn til vort dagsordensforslag fastholder vi det, og det turde dog være af en sådan karkater, at hele folketinget burde kunne stemme for det. Hvis man stemmer for det, vil tinget kunne bevare sin værdighed. Så vil man bagefter kunne sige, at dette ting dog gav en politisk modstander en værdig og en fair behandling.

Der er spørgsmål i denne sag, som ikke er blevet ordentligt belyst, og vi er blevet afskåret fra at få at vide, hvad den egentlige baggrund er, vi har ikke fået disse svar frem, og det er den ene grund til, at dette dagsordensforslag bør nyde fremme.

Den anden grund er den, som hr. Erhard Jakobsen kom ind på: vi vil gerne have af-

kræftet eller bekræftet de politiske udtalelser, der er fremsat fra fremtrædende folks side, fremtrædende folk inden for socialdemokratiet. Disse udtalelser kan ikke blive behandlet, førend vi får en fornyet udvalgsbehandling, og derfor synes jeg, også det gør det rimeligt, at man udsætter sagen.

Lad mig så lige sige: vi har ikke træneret denne sag i udvalget, vi har, straks da udvalget tog sagen op til behandling, anmodet om at få en besvarelse af de spørgsmål, vi fremsatte, men det fik vi ikke.

Jeg skal henstille, at tinget giver hr. Glistrup en fair behandling, og at man optræder kollegialt over for tingets øvrige medlemmer, over for fremskridtspartiets medlemmer.

Bay (FP):

Når jeg tager ordet, skyldes det hr. Ninn-Hansens udtalelser, der fik én til at få indtrykket af små vinger, der var ved at klø bag hr. Ninn-Hansens skuldre. Jeg mindes, at jeg for 1 eller 1½ år siden i åbne breve anmodede hr. Ninn-Hansen om at tage en diskussion med mig på baggrund af de udtalelser, han var kommet med om hr. Glistrups indstilling over for demokrati eller ikke demokrati og over for hans eventuelle overtrædelse af danske love.

Hr. Ninn-Hansen har ikke ønsket at møde mig. Jeg opfordrer ham endnu en gang: mød mig. Dengang ville jeg have gjort det i Esbjerg af hensyn til mig selv. Denne gang gør jeg det gerne i Odense, ikke af hensyn til, men af skadefryd over for hr. Ninn-Hansen. Mød mig, hvis du tør!

Hr. Ninn-Hansen siger, der er to ting, vi kan tage stilling til: vi kan hæve folketingsmedlemmers stilling over almenheden og derfor stemme imod — og så ville jeg ikke stemme imod. Men det er den anden ting, hr. Ninn-Hansen nævnte, der er årsag til den stilling, jeg har taget, og jeg skal gerne sige det: det skyldes en næsten pludseligt opstået dyb mistillid til dansk retsvæsen. Det er årsagen til, at jeg stemmer imod at ophæve hr. Glistrups immunitet.

Endelig vil jeg opfordre til, at man stemmer for den af hr. Lindholt foreslåede dagsorden. Hvis ikke man gør det, må jeg indrømme, at tilliden til dette tings medlemmers vurderingsevne falder ganske betydeligt.